

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૨૨૮૮૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નૌરોદ્ધામચંદ્ર

વિષય ૬ - ૩૩

H. H. Sir Sultan Mahomed Shah
Aqakhan.

G. C. S. I. L. L. D. G. C. V. O. Etc.

HAZAR IMAM.

હાજર ઇમામ.

સૈયદ ઈમામશાહ—

તથા

બાઈ બુઢાઈનો સંવાદ.

અને

શીનાન ૧૦ ગુગરીનાં.

જાપનાર તથા પ્રગટ કરનાર,

ધી રીકીએશન કલબ ઇન્સ્ટીટ્યુટ પ્રેસ ડીપાર્ટમેન્ટના

ઓ. સેક્રટરી હુસેન શરીફ ધી બોઝ સીધી

પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ૧-૪ ડોંગરી સ્ટ્રીટ,

ભીમપુરા મુબંબ નાં. ૯ માં

જાપી ત્યાંથીજ પ્રગટ કયું.

આવૃત્તી ૨ ૭] સન ૧૯૨૬ [પ્રત, ૫૦૦

કિંમત રૂ. ૧.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૨૮૮૪

સાંકળીયું.

૧ છું ગીનાન	છરેબાઈ નાના હતા ત્યારે આપણે ન પુછ્યું	૧
૨ છું "	છરેબાઈ ધરમ દાઢેર બાઈ ધરમ દાઢેર	૨
૩ છું "	છરેબાઈ શ્રેવા કીજે તારે બીજી કોઈ ન લીજે	૨
૪ છું "	છરેબાઈ ચેતી ચાલો તો કાંકણ બંધાવો	૩
૫ છું "	છરેબાઈ ચાર પહોર હસતા રમતાજ જાએ	૩
૬ છું "	છરેબાઈ ઘટની વેળાએ બાઈ સવેરા ઉઠો	૪
૭ છું "	છરેબાઈ હું છું ગુનેગાર બંદી તોએલી	૪
૮ છું "	છરેબાઈ ગુનેગાર તે જે ગુરનાં ચોરજ કહિંચે	૫
૯ છું "	છરેબાઈ પાયા ભેદ અબ કાયકું છીપાવો	૫
૧૦ છું "	છરેબાઈ સાચુ બોલો ગુરસે સાચુજ બોલો	૬
૧૧ છું "	છરેબાઈ દીવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાએ બેસીએ	૭
૧૨ છું "	છરેબાઈ નીંદા થાય તેમાં રસ ઘણુ જાણુ	૭
૧૩ છું "	છરેબાઈ તમે તો સરવે મેલીને બેઠા	૮
૧૪ છું "	છરેબાઈ મોટપ જોયો તો મેળા નહી થાસે	૮
૧૫ છું "	છરેબાઈ અરજ તમારી તમે આપેજ બુજો	૯
૧૬ છું "	છરેબાઈ તમે પાતાના જીવ કાજે ચાલો	૧૦
૧૭ છું "	છરેબાઈ સરવે સંસાર સરવે રંગજ મેલ્યા	૧૦
૧૮ છું "	છરેબાઈ ભર જોબન પહેલાં વારીને લીજે	૧૧
૧૯ છું "	છરેબાઈ એવી વાતુ તમે અમને સંભલાવો	૧૨
૨૦ છું "	છરેબાઈ સુણો ગીનાન અબ ચીતજ ધરણા	૧૩
૨૧ છું "	છરેબાઈ ધુઆ સુન્નત હમ ભેદ ન જાણુ	૧૩
૨૨ છું "	છરેબાઈ વીનતી તમારી અમે ચીતમાહેજ રાખું	૧૪
૨૩ છું "	છરેબાઈ થોભ કારણ બહુ દુઃખ દોયલા	૧૫
૨૪ છું "	છરેબાઈ સમજવું બહુ મુશકીલ જાણુ	૧૫
૨૫ છું "	છરેબાઈ નવખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ બુજો	૧૬
૨૬ છું "	છરેબાઈ દિવાન હાકમ તો અલાહકુજ કહીયે	૧૬
૨૭ છું "	છરેબાઈ બોલ બોલને હમ મારગ પાયા	૧૭
૨૮ છું "	છરેબાઈ ભેદ જો પાધ્યા સો હમકુ બતાવો	૧૮
૨૯ છું "	છરેબાઈ મોક્ષ મારગકી સુનોરે બાતા	૧૮
૩૦ છું "	છરેબાઈ તેનો છોડા પકડો જેણે નવખંડ સરજ્યા	૧૯
૩૧ છું "	છરેબાઈ ભુખેઆ તરસીઆકું ખુદા રોટીજ દેવે	૨૦
૩૨ છું "	છરેબાઈ ઉમત નબીકી સારા સંસાર કહિંચે	૨૦
૩૩ છું "	છરેબાઈ દીન દુનીયાશું જબ હમ જાવે	૨૧
૩૪ છું "	છરેબાઈ શખ્દકે જજમાન સમ કોઈ રહેવે	૨૨
૩૫ છું "	છરેબાઈ થરથર કાયકું મન બોફજ લાવો	૨૩
૩૬ છું "	છરેબાઈ હમસું બંધાણા તબ ડસી માયા	૨૪

૩૭ મું	”	જીરેભાઈ સાચી બાતાં તે તો સાચીજ કહીએ	૨૫
૩૮ મું	”	જીરેભાઈ બીરદ તેરા સો ખુદા કબુલ કરે	૨૫
૩૯ મું	”	જીરેભાઈ અચેસા મારગ હમ કબુ ન દેખીયા	૨૬
૪૦ મું	”	જીરેભાઈ પીયરકે ધર માહે ધરમ રચના	૨૭
૪૧ મું	”	જીરેભાઈ કાલે કાયા તો ચલ કર જાશે	૨૭
૪૨ મું	”	અરે બેટીરે સુનો વેદ હમારા ચીંતજ રાખો	૨૮
૪૩ મું	”	અરે બાવારે હમતો આયા ભાઈકે સંગાતે	૨૯
૪૪ મું	”	જીરેભાઈ નરકે પાઉ હાથજો રાખો	૨૯
૪૫ મું	”	જીરેભાઈ સર દીધુ તારે દુખ સું ધરાવો	૩૦
૪૬ મું	”	જીરેભાઈ અમે ગનીબ કહેની સાથે ન બોલીયે	૩૧
૪૭ મું	”	જીરેભાઈ ખાક થયા ત્યારે કાંઈ નવ જાણિયે	૩૧
૪૮ મું	”	જીરેભાઈ નીયામત દાલત મેરે બાવા કેરિ	૩૨
૪૯ મું	”	જીરેભાઈ નહીં રહેજે હમ એતાબી જાણુ	૩૩
૫૦ મું	”	જીરેભાઈ રંગતો ગુર ગીનાને બંધાણું	૩૪
૫૧ મું	”	જીરેભાઈ લીલા પીલા પડદા બંધાવો	૩૪
૫૨ મું	”	જીરેભાઈ ભાઈકા શબ્દ સાચા જો પીછાણુ	૩૫
૫૩ મું	”	જીરેભાઈ ડેલે બેસી તમે સંભાર કરજો	૩૬
૫૪ મું	”	જીરેભાઈ ચીત દહનેરે અમે કાનજ દેસું	૩૬
૫૫ મું	”	જીરેભાઈ કાન દીધા વાતોની સુધજ પોતી	૩૭
૫૬ મું	”	જીરેભાઈ સતીયુંના સત સાહેબ રાખે	૩૮
૫૭ મું	”	જીરેભાઈ બાપા વાતું કહેને ન દેતા	૩૯
૫૮ મું	”	જીરેભાઈ ગુરતો ગુરકા ગીનાનજ કહીએ	૪૦
૫૯ મું	”	જીરેભાઈ પાઉ પડીયા જારે અમને સુધ ન હોતી	૪૦
૬૦ મું	”	જીરેભાઈ પથરકી મુરતી કયાં મુખ બોલે	૪૧
૬૧ મું	”	જીરેભાઈ મહિલાઅલી તો આપે દીનકા રાખ	૪૧
૬૨ મું	”	જીરેભાઈ તંતવ ભેઠકી વાચાજ બોલે	૪૨
૬૩ મું	”	જીરેભાઈ ડિનકે સર કબ્દ કેસી જો વિતી	૪૨
૬૪ મું	”	જીરેભાઈ શબ્દ બોલે સબ ભાખેઆ તમારી	૪૩
૬૫ મું	”	જીરેભાઈ સુણ્યા વિના તો સુધ ન હોવે	૪૩
૬૬ મું	”	જીરેભાઈ સંભારી વાતુ જો કેશું	૪૪
૬૭ મું	”	જીરેભાઈ એવાં ફલ હમે કપ્પીસું માંગે	૪૫
૬૮ મું	”	જીરેભાઈ અમે તમે બે જીવ નીપના	૪૫
૬૯ મું	”	જીરેભાઈ ભેઠ કંધો તુમ હમકું સુનાયા	૪૬
૭૦ મું	”	જીરેભાઈ પરીખત થાભકી હમ વ ત જો કહેવે	૪૬
૭૧ મું	”	જીરેભાઈ અબ બોલણા કેસા તમારે સાથે	૫૦

ગીનાન ૧૦ ગુગરીનાં

૧ થો ૧૦

જીરેભાઈ અમરાપુરી આગલ ગુગરી જો બાંધી

૫૧—૫૬

સચ્ચદ ઇમામશાહ—

તથા

બાઈ બુઢાઈનો સંવાદ.

૧ હું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ નાના હતા ત્યારે આપણે ન પુછ્યું,
 આનો આદ ગુર કેને કહીએ.—હરેબાઈ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આદગુર તે જે સહુની સુધજ રાખે,
 સુધબુધ વિના આદગુર ન કહેવાય—હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ આદગુર તે જે નરને દેખાડે,
 નર વિના આદગુર ન કહેવાય—હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તે ગુર આદ અંત દાઈ તડ તારે,
 બુઢણાંકું મારગે લગાડે—હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ દાએ તડ માંહે જે ગુર તારે,
 સોહીગુર પીર શમસજ આયા—હરેબાઈ—૫

૨ જું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

જરેબાઈ ધરમ દાદેર બાઈ ધરમ દાદેર,
તમે પોતે તે ધર માંહે રહેજો—જરેબાઈ—૧
જરેબાઈ ધરમમાંહે બાઈ નરમીજ જોઈએ,
નરમી વિના નર નહી આવે—જરેબાઈ—૨
જરેબાઈ નરનારી જ્યારે એકાંજ બેસે,
તારે એકાંતે વાત બાઈ કીજે—જરેબાઈ—૩
જરેબાઈ બાપ આપણો જ્યારે એ ધરમમાં નારી થઈ બેઠા,
ત્યારે અણતનો સુવાગજ પામ્યુ—જરેબાઈ—૪
જરેબાઈ તે ગુર પ્રતાપે દાસજ બોલ્યા,
ઈમામ શાહ ધર માંહે આવ્યા—જરેબાઈ—૫

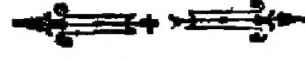
૩ જું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

જરેબાઈ શ્રેવા કીજે તારે બીજે કોઈ ન લીજે,
એકાંતે શ્રેવા નરની કીજે—જરેબાઈ—૧
જરેબાઈ અડધી રાતે હરની શ્રેવા જો કીજે,
તો ગુરનર એકઠા આવે—જરેબાઈ—૨
જરેબાઈ બડિતેર ધુવાની જ્યારે જનોઈ પેરે,
તારે ધરમ બાઈ તમે પામે—જરેબાઈ—૩
જરેબાઈ પરધન પર માયાનો તમે ભાવ ન રાખે,
પર પુરખ બાપ ભાઈ નીરખો—જરેબાઈ—૪
જરેબાઈ અરદાસ માંગી પીર ઇમામ શાહ બોલ્યા,
હમતો ઇસ ધર હાથ વેચાણાં—જરેબાઈ—૫

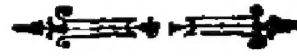

૪ થું ગીનાન,

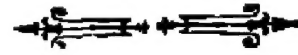

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

છરેબાઈ ચેતી ચાલો તો કાંકણ બાંધવો,
કાંકણ બાંધી કાંઈ નવ બોલો—છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ જુદાન છુટો તો જપ તપ કરજો,
જપ તપ વિના નહિ છુટો—છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ આસીસ અરસ કુરસનીજ લણવી,
તે આસીસ વિના કેમ ઓળખાણ આવે—છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ જ્યાં આવી અનન કરોડજ મલસે,
તારે તમે ક્યાં દેખાસો—છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ સંસાર દીન ચાર હસતા રમતા જાસે,
ઇમામશાહ કહે ચેતીને ચાલો—છરેબાઈ—૫

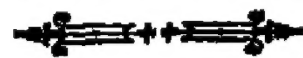

૫ મું ગીનાન,

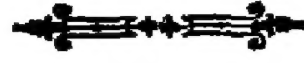

(રચનાર—પીર સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

છરેબાઈ ચાર પહોર હસતા રમતાજ જાએ,
તે માંહે ચાર ઘડી ગુરની જાણો છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ ચાર ઘડીમાં ચાર જોતજ જાણો,
તે માંહે બે જોત ગુરની જાણો છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ સમીસાંજની ધુવા ગતમું રાખો,
તોભા તોભા ગુર નરમું કીજો છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ કુંભ જલ વરત સુરભાણુ વીમરસ રાખ્યું,
તખત શાહનું પીછાણ્યું છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ આસીસ દુવા સરવે તેઓનીજ જાણો
પીર ઇમામશાહ અરદાસ કરીને માંગે છરેબાઈ—૫

૬ હું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ ઘટની વેળાએ બાઈ સવેરા ઉઠો,
 દાતણ પાણી સવેર કીજે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આસીસ દાતણની બીબી ફાતમાંસુ કીજે,
 તે દાતણનું ફલ સાહેબ દેસે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ચાર જુગ માહે અમે તમે એકજ હોતા
 તે આજ ગુરની કલા માહે બેઠા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ બાઈ બુઢાઈ તમને સીખામણ આલુ
 તે ચીત રાખીને બાઈ ચેતો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપને પરતાપે પીર ઇમામ શાહ બોલ્યા
 તે સરેવા વિના કેમ છુટો હરેબાઈ—૫

૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ હું હું મુનેગાર બંદી તોએલી,
 તમે કરો તે દયા ભાવ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ દયા રાખી વળી ઇમાન જ રાખો,
 અમે સરણ તમારે બેઠાં હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઘટમાંહે છે ઘટ અને તમારી વાચા,
 તે અમારી નીદરને રાખો હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ નીદરા ટાળી વળી સુખ બુધ દેજો,
 તે દુનીયાનું હિરસ ન લાગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ દુનીયાને હિરસે બહુ જીવજ બુલ્યા,
 તેની સુખ ન પાતી કાંઈ હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ તે ઘટ દેજો જેમાં પડકાજ ખુલે,
 બાઈબુઢાઈ કહે તેરી દાસી હરેબાઈ—૬

૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ ગુનેગાર તે જે ગુરના ચોરજ કહિયે,
 જે વેદ વીચારી નવ ચાલે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ વેદ વીચારી તે ગુરનરને ધ્યાવે,
 તે કાયકુ ગુનેગાર હોવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ અરજ કરોગે તો નીયામત પાવગે,
 હમ તમ હે ગુરકે ચેલે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ સાહેબ સડુની આસજ પુરે,
 સોહી સાહેબ હે સુલતાન હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ શ્રેવા વિના બાઈ મેવા ન હોવે,
 મેવા તો સાહેબજીકે નામે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ ભલે ઇમામશાહ એહીજ વિનતી,
 પડા ખોલેગા મેરે અદલાહ હરેબાઈ—૬

૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ પાયા લેઠ અમ કાયકુ છીપાવે,
 હમતો લેઇગે તમારે પાસ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અલાહ નીજર હમતો એકજ લેખે,
 કિનકે કરમસે લેઠ બતાવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સમજ વીના ગેમારજ રહેના,
 બંકુ આપણી નાંહી સુધ બુધ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હમબી પાયા તો હમડી છીપાવે,
 હમ દીલમેં ડર નહીં ધરના હરેબાઈ—૪

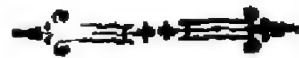
હરેભાઈ પડદા ખુલા અમ કાયકું છીપાવે,
 હમ નહીં બોલે કોઈકે આગે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ બાપકા કહ્યા અમે ચીન માંહે રાખસું,
 પીરજી તુમ તમ હમકું દીઓ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમારી બેનજ કહીએ,
 બાપ દાનુકાલી એક હરેભાઈ—૭

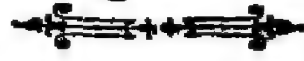
૧૦ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ સાચું બોલો ગુરસેં સાચુંજ બોલો,
 તો ગુર સહુનો સાથીજ થાશે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અઢારે ફરજંદ સુલતાનજ કહીએ,
 તે એક બાપકા ફરજંદ કહિએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઓલીયા ફરજંદ સુલતાનજ કહીએ,
 બાઈ ઉનહોકી તું હે બેના હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ઓલીયા ફરમાનસે હમ વિનતી કહેવે,
 તો બાઈ બુઢાઈ હવે હમારી બેના હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ પડદા ખુલા તો હુઝ હમકું રજા,
 કરો હુશીયારિ જીવકી સંભારી હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ રમજ દેવે,
 અબ સંવારો બાપ સંભાળી હરેબાઈ—૬

૧૧ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ દીવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાએ બેસીએ,
 રાત પડે તો નીંદરા આવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અષ્ટ પહોર દીન અમે એમજ રહીએ,
 તો વધકુંઠ ક્યાંથી લખએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સંસાર બુઢો તે માંહે કોઈક ચેતે,
 ચેત્યાં તેને દર્શતો હર નહી લાગે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ દુષ્ટલોક બહુ નીંદાજ માંડે,
 તે લોકને સાહેબ ધાણીમાં પીલસે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપ બુઢાઈકી વીનનિ સુણે,
 તો હમકું ખમીયા બુઢા આવે હરેબાઈ—૫

૧૨ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

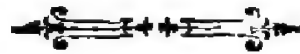
હરેબાઈ નીંદા થાય તેમાં રસ ઘણું જણે,
 તેમાંથી રસ ઘણું આવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ નીંદા સુણે તો હમ ઘર મ આવે,
 જઈ રહેા પીયરીયાં માંડે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ચાચા તાજદીને નીંદા જો સાંભલી,
 તો ભરજેબનમાં જીવજ દીધા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ એવી નીંદા તો અમને ચીત માંહે ન આવે,
 જો ચીત રાખું તો કેમ જીવાય હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ જીમલો જમાત સરવે સ્વાર્થે લાગા,
 અમરાપુરીકા જીવજ કોઈ હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ અમરાપુરી લેના તો ખમીયાએ રહેના,
 એતો ખમીયા વિના નહી આવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ અરદાસજ બોલ્યા,
 શાહ નીબર આગજ હાથ જોડી હરેબાઈ—૭

૧૩ મું ગીનાન,

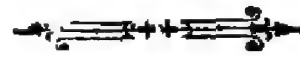

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

હરેભાઈ તમે તો સરવે મેલીને બેઠા,
 પણ અમને સાસરિયામાં રહેવું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ અમારા સાસરા બહુ બલવંત કહીયે,
 તે સચ્ચદ જલાલજની જેવા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પાછાઉકા પીર તે બહુ વાતુ પીછાણે,
 ત્યાં એ નીંદા થાય તો પીર નીચુ જોવે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ લાજ શરમ જ્યારે કુટુંબકી ન રહેવે,
 તારે હવ્યું ન હવ્યું કહેવાયે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ તમે તો નાગા થઈને ફકીરજ થાશે,
 પણ અમારે કેમ કરી ચાલે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ રવાઈ કારણ સહુ કોઈ આવીને મલસે,
 જો કતલ આવે તો નાસી જાય હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાધ બુઢાધ છોટરી એવી તરેહ બોલ્યા,
 બાહેર થઈ ન રહેવાયે હરેભાઈ—૭

૧૪ મું ગીનાન,

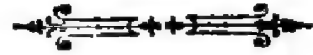

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

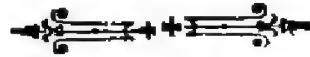
હરેબાધ મોટપ જોસો તો મેળા નહી થાસે,
 સંસારમાં વગોતા રહેશે હરેબાધ—૧
 હરેબાધ સાસુ સસરા તેરા મોટરા કહીયે,
 પણ તેરે બાપકા હવે દરવાન હરેબાધ—૨
 હરેબાધ તારે મારે હવે કાંઈ નથી બોલવું,
 આજ દહાડાથી કોલજ ચુકું હરેબાધ—૩

છરેબાધ હવે અમારે પુરી ફકીરીજ લેવી,
 તે હાજર બેગની સાથે છરેબાધ—૪
 છરેબાધ અમારી પાસે તો કાંઈજ નથી,
 ભાઈચોએ પણ કાંઈ નવ દિધું છરેબાધ—૫
 છરેબાધ તારે બાપે તો અમને ધમાનજ આલ્યું,
 તરબી સાકર હાથેસું દીધી છરેબાધ—૬
 છરેબાધ તમારે સંસારમાં હજી હજાર વરસ રેહ્યું,
 અમારે તો અજર આવીને બેઠો છરેબાધ—૭
 છરેબાધ ભણે પીર ધમામશાહ સાંભલો બેના,
 અરજ અમારી એહી જાણો છરેબાધ—૮

૧૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

છરેભાધ અરજ તમારી તમે આપેજ બુજે,
 અને અરજ અમારી તમ પાસે છરેભાધ—૧
 છરેભાધ અરજ કરતાં કાંઈ વીલંબ ન કીજે,
 ઇસ અરજમેં શાહ નીજર છરેભાધ—૨
 છરેભાધ કીરીયા કરવી તો આસણુ બહિજ રેના,
 તો નાત જાત મરમ ન રહેવે છરેભાધ—૩
 છરેભાધ એક મ્યાન દો તલવાર ન છાજે,
 હમ બુલણાકું મારગે લગાડો છરેભાધ—૪
 છરેભાધ અમે જાણીયે કે બેઉ મારગ રાખીયે,
 પણ દીસે છે દોયલો હમ છરેભાધ—૫
 છરેભાધ દીનકા નગરાં મેરે દિલમે વાગ્યા,
 હમબી ચલેગે તુમારે સંગાથ છરેભાધ—૬
 છરેભાધ બાધ બુઢાધ અરજ વીન'તીજ બોલ્યા,
 તમે સાંભલો રીસામણા ભાધ છરેભાધ—૭

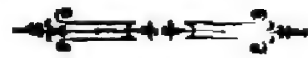

૧૬ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

જરેખાઇ તમે પોતાના જીવ કાળે ચાલો,
 તે પણ જોત દેખીને તમે આવો જરેખાઇ—૧
 જરેખાઇ પણ કાળે પણ અરથે કોઇ ન આવે,
 વલી સહુ કોઇ સરગજ માંગે જરેખાઇ—૨
 જરેખાઇ અમે તો સરગ નાનપણમાં દીકું,
 તે પણ ખાપના વચન પરતાયે જરેખાઇ—૩
 જરેખાઇ તે સરગ તમે આજેજ માંગો,
 ત્યારે અમે ક્યાંથી દધયે જરેખાઇ—૪
 જરેખાઇ કીરીયા કરસો તો તે ઠામેજ પહોંચો,
 વલી હુરાંઉસુ હોયસે મેળો જરેખાઇ—૫
 જરેખાઇ જીવતે અમરાપુરી કોઇ ન માણે,
 અને મુઆ પણ કોઇકને જડશે જરેખાઇ—૬
 જરેખાઇ ભણે પીર ઇમામશાહ એજ વીનતી,
 કીરીયા વિના કોઇ નવ પામે જરેખાઇ—૭

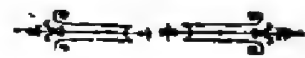
૧૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—ખાઈ બુઢાઇ.)

જરેખાઇ સરવે સંસાર સંવે રંગજ મેલ્યા,
 હવે કીરીઆકા ભેડ બતાવો જરેખાઇ—૧
 જરેખાઇ જીસ કીરીયામે જીવ ધારણા રહેવે,
 સોહિ ધારણાકા ભેડ બતાવો જરેખાઇ—૨
 જરેખાઇ ઘર બેઠાં હમ બંદગીજ કીજે,
 જીસમે અલા મેરા રીજે જરેખાઇ—૩

હરેભાઈ સુતક પાતક જોવે દીલકાલી તાળા ખુલે,
 અંદર મુગતી મેવા પામે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બહોતેર કોઠે બીચ નગામં વાગે,
 એસા ભેદ હમકું બતાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ જત્રી આગળ નાભ કમળ છાજે,
 ઉસમેલા જોતજ આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમારી બેનજ બોલે,
 હયું અજંપીઆ બંધ આવે હરેભાઈ—૭

૧૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ ભર જોબન પહેલાં વારીને લીજે,
 તે કામ કીરોધ નવ કીજે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ મોટપ માંહેથી જરે નાનપ લીજે,
 તારે બ્રહ્મ કલા રીઢહે આવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ગરીબ મુસાફરની શ્રેવાજ કીજે,
 તેના આગળ હાથ ભેડીજે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ અનસીયા સતિ માહ સતીજ કહીએ,
 સરવે ઉન પીછે ચાલે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ધરૂપતિ સરીખી કોઈ નાર ન કહીએ,
 સો બી કીરીઆસું નવ બોલે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ માતા કુંતા સરીખી કોઈ સીલ ન કહીએ,
 જાકું દેવ સલામે આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ તારારાણી સરીખો કોઈ સીલ ન બણે,
 વીશવામીત્ર હાથ વેચાણા હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ સીતા સરીખી કોઈ સતી ન દેખી,
 જેણે શબ્દ ગુરકા રાખ્યા હરેભાઈ—૮

હરેભાઈ એસાં સીલ જખ ઉનહોને રાખ્યા,
 તારે બહિતર કોઠે વાળાં દીઠા હરેભાઈ—૯
 હરેભાઈ જત્રી વાળાં તો ઉનહોકું સોભે,
 જેણે કરોધ સરવે કહાડ્યા હરેભાઈ—૧૦
 હરેભાઈ અજંપીઆ જાંપ તો ત્યારેજ આવે,
 જ્યારે ઉનહો સરીખા હવજ થાય હરેભાઈ—૧૧
 હરેભાઈ પીર ઇમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા.
 કે સોહોખત જોઇને ચાલો હરેભાઈ—૧૨

૧૯ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ એવી વાતુ તમેઃ અમને સંભલાવો,
 તો એ વાતું આગલ કેમ ન કહીયું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે વેલામાં અમે કયાંજ હોતા,
 તે વેદ કંથો મોરા ભાઈ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે વેલા તમે આજેજ જાણો,
 તે સતિયુને પ્રતાપે અમને આપો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ જે કહો તે અમે આજેજ માનીયે,
 જે ફરમાવો સો સીર ચડાવું હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ કામ કરોધ અહંકારજ મેલ્યા,
 કહોતો કોઈસું વાત ન કીજે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ આસણુ દીઓ હવે આસ તમારી,
 ગુર કબીરદીનકી હીયારી હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ જુગા જુગકા અખ ભારજ રાખો,
 તો મેળા બીબીઓકા હોવે હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ જોત વિના કુછ ન હોવે,
 ખાલી ભાંડે કામ ન સીજે હરેભાઈ—૮
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈકી વીનતીજ એસી,
 ચીત રાખો મોરા ભાઈ હરેભાઈ—૯

૨૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

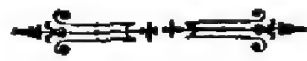
હરેબાઈ સુણે ગીનાન અમ ચીતજ ધરણા,
 આ તે ધુવા સુનત સંવારે, હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ધોઆ સુનત જમ તુજકું આવે,
 તમ ઘટ માંહે જોતજ હોવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઘટખી જોત જમ દિલમાં આવે,
 તમ તાળી ખોંતેર કોઠે લાગે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તાડી આવે તારે તાળાંજ ખુલે,
 તમ અનાજ કોષ ધર ન ખાવે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ એંહી જન્મ તમ જોર કરેસે,
 તે અજંપીયા જન્મ સુજેગા હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ આપ ઘટ માંહે બહુ દ્રસ્ટી પોંચેગી,
 તમ તુમ હમ વાંહાં લેજાં હોઈગા હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામ શાહા કંઈ વીસંખ ન કીજે,
 આ તે હાથે સંધીને ખાઈજે હરેબાઈ—૭

૨૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ ધુઆ સુનત હમ ભેઠ ન જાણે,
 તુમ આપહી હમકું સીખાવો હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ખાણા પીણા હમ હાથે પકાવે,
 અમ દાસીસું કામ ન લેણાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તુમ કહો સો હમ ધંધાજ કરે,
 ભાતું ભાતુંકા ગુલ સીવે હરેભાઈ—૩

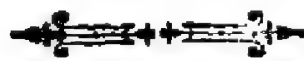
હરેભાઈ હિસ ધંધેમેં લેકે ખાણુંજ આવે,
 ઓર પેટકું પાટા બી દેવે હરેભાઈ,—૪
 હરેભાઈ હસ ખાતોંસે અદ્વાડ નબીજે રાજ,
 હસમેં મારગ સોએલા પાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ આપણે નાને દાદે ઉપર કસણી જે વીતી,
 તે આપણ હિસસેં મોઢેરે નહિ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુદ ધંકી વિનતીજ સુણો,
 હમતો શાહાજકે હાટ બેચાણી હરેભાઈ—૭

૨૨ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

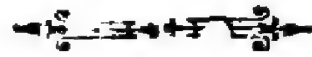
હરેબાઈ વીનતિ તમારી અમે ચીતમાંડેજ રાખું,
 તે ચીત મન એક પીછણો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મર દિધું તારે કેવો ભય છે,
 તે ભયને તમે મેલીરે દેજો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સતપંથ એવા માંહે ભય છે કેવો,
 સતપંથસું રાખો એવા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હકર ફીકર પહેલાં ચીત માંહેજ રાખો,
 તે ધુવા સુનત સીર લેજો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ ધુવા સુનત મૈલા અલીકી કહીયે,
 હસકે જાંપસે બરકત આવે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ બરકત આવે ત્યારે સખ કુછ પાવે,
 તે ઇમાન બી સાબત રહેવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ લણે પીર ઈમામશાહ કેટલું સમજાવુ,
 તમે થોડા માંહેથી થુડ લેજો હરેબાઈ—૭

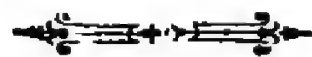
૨૩ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેભાઈ થોભ કારણ બહુ દુઃખ દોયલા,
 પહેલું આચરણ દુષ્ટ જોઈએ છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ દુષ્ટ આચરણ તે તમેજ થાઓ,
 તો હમકુલી દુષ્ટ શોહાવે છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મેરણનો શું કામજ દીસે,
 જો દયા કરે મોરા ભાઈ છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ જગેઆ મગેઆ પેહલી માટીજ જોઈએ,
 સોહી માટી તેરી કાયા જાણું છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ મેરણ એક તીલ હમકું ચખાવો,
 દુખ કાયકું મેરણ ચાહીએ છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ ગરત ગોળો જખ આવી તરેહે મલે,
 પછે કયસા વલોણા વલોવે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ છોટરી આંખે,
 અને આપણા જીવને સમજાવે છરેભાઈ—૭

૨૪ મું ગીનાન.

(રચનાર—સર્યદ ઇમામશાહ.)

છરેભાઈ સમજવું બહુ મુશકીલ જાણો,
 એવા સમજે તો સારા સંસાર છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ અજ કરોડ બ્રહ્મા તપજ સાધ્યા,
 તો એ મેરણ ઉતુ હાથ ન આયા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ નવખંડ પરથવિ સલામજ કીધા,
 તોય મેરણ કેને નવ દીધા છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ અઢાર ભાર વનસપતિ પાન પાન શોધ્યા,
 તોખી મેરણ હાથ ન આયા છરેભાઈ—૪

હરેબાઈ સાત સાયર મેં જા કરે શોધ્યા,
 તોય મેરણ નહીં પાયા હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ ગરંત બી તમ હાથુજ આવે,
 જબ સાચા મેરણ હાથ લાગે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાંમલો બહિના,
 આતો મેરણ મલસી દોએજા હરેબાઈ—૭

૨૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ નવ ખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ બુજે,
 વડાંસે રસ હમકુ દેતા હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અબ્દ કરોડ બ્રહ્મા હમ તુમહીકુ બણે,
 એર કામકુ કુંઢણ બવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ અઢાર ભાર વનરપતી તેરે હાથકે નીચે,
 પાત પાત હય તેરા મુખ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ સાત સાયર તેરી કાયામા ભણીયે,
 હમ દિવડાસે મેરણ માગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાઈ બુઢાઈ કેતાક કહિયે,
 તમે દયા કરોને દીવાન હરેબાઈ—૫

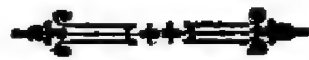
૨૬ મું ગીનાન.

(રચનાર— સય્યદ ઇમામ શાહ.)

હરેબાઈ દીવાન હાકમ તો અદલાહકુજ કહીયે,
 હરકી કુદરત હય સખ સારી હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ સખ કુછ લે તેરી કાયામેં જીના,
 સો હમતો હય ગરીબ નીમરી હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ હમ તુમ દોનું એકજ કહિયે,
 પણ શબ્દ રૂપજ નીયારા હરેબાઈ—૩

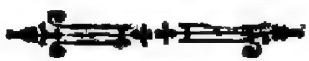
છરેભાઈ શબ્દ દેવે તખ્ત બુધજ આવે,
 સો કાચે પાચે બુધ નાહિ છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ કાચે પાચે જે કોઈ બુધજ રાખે,
 સો તો ફીર ફીર અવતાર લેવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ અવતાર લીયા તો જનમ ગમાયા,
 સો કાંઠાસે મુકતી મારગ પામે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાંભળે બહેના,
 સમજ વીના મુધ નહીં પાવે છરેભાઈ—૭

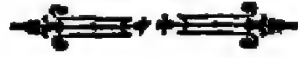
૨૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેભાઈ ખોલ ખોલને હમ મારગ પાયા,
 સો કાચા મારગ નહીં બાણું છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ અવતાર હમારા સો ઇસ ઘટમાંહે આયા,
 તખ્ત સુરાણુ સંધલ સવારેઆ છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ અણતકા ઘણી મેરા બાપજ કહીયે,
 -અસકુ સરવે મુજના હોતી છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ અસકી સરણાગતે સખ કોઈ રહેવે,
 ઉનકી જુગતી નીયારી બણા છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ તીસકે મુખસે હમ ઇયું મુનીયા,
 કે હમસે મોટરા લી હોવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ એસા શબ્દ હમ બાવાકા મુનીયા,
 તખ્તહી હમ તુમકું કહેવે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ મુણા મેરે મોરા,
 ચેહી લેકી મુધ હમ પાઈ છરેભાઈ—૭

૨૮ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

હરેભાઈ લેઠે જો પાઈયા સો હમકુ બતાવો,
 તો હમખી સુધ કહુ પામે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ સુધ આવે તખ બુધ ખી આવે,
 હમહેએ નાનેરા તેરા ભાઈ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ અણતકા ધણી તેતો મોટેરાજ કહીયે,
 હરકી સાંખેઆ નવ ખંડ જાણો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મુખકી બાતા જો તુમને સુનેઆ,
 ઉસકી હમકુ ખબર નહી કાંમ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ખબર મીલે તો ઉસ સખ પર ચલાણાં,
 તખ તો મેલા દિનકા પાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ દિનકા મારગ એહીજ કહીયે,
 જખ સખ સુણીયે અપને કાન હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ લાણે પીર ઇમામ શાહ હમકુ સંભલાવો,
 તો મોક્ષ મારગ હમલી પાવે હરેભાઈ—૭

૨૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ મોક્ષ મારગકી સુનેરે બાતાં,
 હમસે લાલે પુછો એહી બાતા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ સોને રૂપેકા હેએવેઠ તુમ હાથે,
 આર તરઆ કડુઆ ખીરાજે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તરવા કડુઆકી સુધ જો હોવે,
 તો હમખી સોનેકા મુલ પાવે હરેભાઈ—૩

હરેભાઈ હસ વખત બાવા જોમા સીપારેઆ,
 તિસ વખત હમ હજુરી માંએ બેઠા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ જમ સહેદ સાકરમે મુખમાંહે દીતી,
 તમ બાવાને વચન એહિ બોલા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ જાગતી જોત સખ તુજ કુજ દીના,
 એહી બાવાકે મુખસે હમ સુનેઆ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ નવખંડ માંહે બાવા બ્રહ્માજ કહીયે,
 અએસા શબ્દ હમને પાયા હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ સાચી વાતજ કહેવે,
 છેડા તુમારા તબહી પકડેઆ હરેભાઈ—૮

૩૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ તેનો છેડા પકડો જેણે નવખંડ સરજ્યા,
 અને સરજ્યા તે સંસાર સારા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ આઠ ભરખેહાતે આપણા બાવા બણે,
 હસથી ચારે ઈ વેદ પ્રકાસેઆ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ બાપનીયુ વાતું જો તમે ચીત માંહે ધરસો,
 તો તુમકું ભાઈ ન બોલાવસે કોઈ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તુજકું માતાદેવે ને તેરા ભાઈજ દેવે,
 દેવે માન સો બહોત બહોતેરા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ અમારી પાસેતો બાવા પીવાજ નથી,
 અને નહી હએ જુમલા જમાય હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ બાવા પીવાકી હમકું ઓસીઆરી,
 હમસું બહોત બી નહિ કુછ હોવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઇમામ શાહકી સુના એ વાણી,
 એસે જુએ હે એ પદ અપારી હરેભાઈ—૭

૩૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુદાઈ.)

છરેભાઈ ભુખેઆ તરસીઆકું ખુદા રોટીજ દેવે,
 ઓર માન બહોત બ્રહ્મા હાથે છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ ભુમલા જમાત સરવે ખુદાકાજ કહીયે,
 ઓર ધન માલ હાથે સખ તેરા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મેરા માલ હો સો તેરી સાત પેઠી ખાવે,
 અખ ભલે ખાવ હમકું હાથે હિઠણાં છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ તેરી ફકીરી સો હમહી કબુલી,
 કબુલેમેં કાજ મુહલાં પાસ છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ દીનકા સોદાસો ખંડા કેરિ વાર,
 જે કાઅરે હોઅે સો નરમે ભવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ હિરા માતીકા અખ ગાંઠડી લીની,
 હસમે મોક્ષ મારગ સખપાવે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ ભણે બાઈ બુદાઈ ઉમત નખીકી,
 અખ હેડામેરે સીરપર વાસો છરેભાઈ—૭

૩૨ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ હંમામશાહ.)

છરેભાઈ ઉમત નહીકી સારા સંસાર કહિએ,
 તિયું પીર પેકાંબર મુલતાન છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ સખ નખીચોમેં હાથે નખી સરદાર,
 હસ પર કુરાન હંફેશન આયા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ અખ કરલો અવકે મુગતીકી બાતાં,
 ઓર દુજ બાતાં નવ કીજે છરેભાઈ—૩

હરેભાઈ ઓર બાતામાંહે ભેદ ન આવે,
 તે કરે અબ ભેદકી બાતાં હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ નહી હુએ ઠામ હમારા નહી હુએ ધર,
 ઓર નહી કોઈ તકીઆ કીના હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ હાજર બેગસુ' હમ અરજજ કીના,
 ઓર ધુઆ સુનત ભેદ લીના હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ હાજર બેગસુ' જાઈ કુંભ જલ થાપો,
 પછે કુંભ જલ થાપો મેરે હાથુ' હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ ઇમાનજ રાખો,
 નહીકાં દીન દુનીયાં બેધથી જાશે હરેભાઈ—૮

. ૩૩ મું ગીનાન.

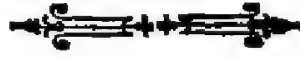
(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ દીન દુનીયાથુ' જબ હમ જાવે,
 તબ બંધન તુમારા કીયુ' રહેવે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ હાજર બેગ આગંત હમ કીસ વખત જાવે,
 સોહી જાનેકા વખત ફરમાવો હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ સોહી વખત હમ ચીતમાંહે રાખીએ,
 ઓર ઠામ ઠેકાણું બતલાવો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ કોનસા ઠામ વખી કોનસી પુજ,
 સોહી ભેદ કહો મોરે ભઠ્યા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ જોત મુંગત હમતો : કબુએ ન દેખી,
 ઓર નહી કુછ બુજે ઉસકા ભેદ હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ તુમહી બતાવો હમકું યે ભેદ,
 તે જાવે હાજર બેગકે પાસ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ નહી કુછ જાને હમ નહી કુછ બુજે,
 સો કીયુ' કર જાવે ઉનકે આગે હરેભાઈ—૭

છરેભાઈ હાજર બેગકું કીયું બુલાવે,
સોહી ભેદ બતાવે હમકું આજ છરેભાઈ—૬

છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ ભણે જજમાન તેરિ,
હમકું સખડ સીખાવે પીર સોઈ છરેભાઈ—૭

૩૪ મું ગીનાન,

(રચનાર—સરયદ ઈમામશાહ.)

છરેભાઈ સખડે જજમાન સખ કોઈ રહેવે,
પણ નખીજી હએ સખોંકે પીર છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ અપને ધરમે જજમાની ન ચાહીયે,
અપનતો હયે અલીકે ગુલામ છરેભાઈ—૨

છરેભાઈ હાજર બેગ તો અપને ધરવાજે ગુલામ,
પણ દોલત ભાઈયોને ઉનેહે દિતી છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ ઉનકું સુધ સરવે પીયુજી કેરી,
હમતો હએ બાલક સરપ છરેભાઈ—૪

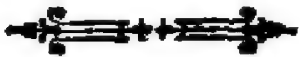
છરેભાઈ બાપકે બારણે બેઠકજ હોતિ,
તીયાં થાપના થાતી સાચી છરેભાઈ—૫

છરેભાઈ તમારે સાસરેકે ધર કુરાન બહોતેરા,
ઓર તસખી કુરાનકી બુજે છરેભાઈ—૬

છરેભાઈ હમારે ધરમે બી કુરાન બુજે,
ઓર કુછ અમલ નહી જાને છરેભાઈ—૭

છરેભાઈ સોહી બાતાં જો જાહેર હોવે,
તો મુસલમાન નીકલ કર મારે છરેભાઈ—૮

છરેભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ હમકું હયે બીક,
ઉસ કારણ થર થર કાંપે છરેભાઈ—૯

૩૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

છરેભાધ થર થર કાયકું મન ખોફજ લાવે,
 હુમ સખ બુજે તમારી બાતાં છરેભાધ—૧
 છરેભાધ સતપંથકી રાહા સાચી જાણે,
 એતા હુમખી સમજે સાર છરેભાધ—૨
 છરેભાધ બાપકે ડલેમે કરજે પુજ,
 તો જો ચાહીએ સો હુમ મંગાવે છરેભાધ—૩
 છરેભાધ ખાંડ ગરથ એર પાણી ચાહીએ,
 એર મેવા અનેક મંગાવે છરેભાધ—૪
 છરેભાધ એલચી જીવંતી એર જાગર ચાહીએ,
 લવીંગ એર કુછ સામન છરેભાધ—૫
 છરેભાધ ઠામ વાસણ સરવે મંગાવું,
 જો મુખસે બોલો સોહી લાવું છરેભાધ—૬
 છરેભાધ હમાલ મજુરને પડલ મંગાવું,
 લાકડાં લોહાં કહો સોધ લાવું છરેભાધ—૭
 છરેભાધ ઉંચ ખીચ હુમ જા કર લાવે,
 એર સખ કુછ તમકું દીયા છરેભાધ—૮
 છરેભાધ કેતે હજાર રૂપા નગદ દેવે
 ગુલામ ચાહાવે હજુર છરેભાધ—૯
 છરેભાધ હાજર બેગકું જો ઘોડા ચાહીએ,
 તો હુમ દેવે ઉસ વેળા છરેભાધ—૧૦
 છરેભાધ કહો તો એલીયાસે મળાંબી કરાવે,
 એર કાજ પાઠશાહકી મોરાભાધ છરેભાધ—૧૧
 છરેભાધ સરવે જમાતું પાસેજ આવે,
 તમારી રજ વીના કાંઈ ન હોવે છરેભાધ—૧૨
 છરેભાધ મેરી માયા સો તમકું હલાલ,
 તમ દીએ સોધ હુમ આવે છરેભાધ—૧૩
 છરેભાધ બાધ બુઢાધ એણી પેરે બોલ્યા,
 સખદ તેરે બંધાણા છરેભાધ—૧૪

૩૬ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

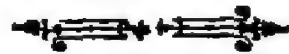
અરેબાઈ હમસું બંધાણા તબ કેસી માયા,
 માયાકા નહી હએ રંગ અરેબાઈ—૧
 અરેબાઈ બીછાણા દીઆ ને મેવા બે લેના,
 તબ લેકર સો કયા કરનાં અરેબાઈ—૨
 અરેબાઈ જુમારાતે તમે આપ પખારો,
 ને ધુપ દિવો રચના કરના અરેબાઈ—૩
 અરેબાઈ કુંલજલકા જબ શબ્દ લેના,
 પીછું હમ તમ શબ્દ કહેના અરેબાઈ—૪
 અરેબાઈ બોહોત કેંહેલુસેં કુછ કામજ નાહી,
 હમ ઓર હાજર બેગ સધારે અરેબાઈ—૫
 અરેબાઈ તમારે કાજ હમ ધતના દિન રેવે,
 પીછું હમ હુકમ સર રેણા અરેબાઈ—૬
 અરેબાઈ જુગત દેખી તમે મુગતસુ રેહેના,
 કાયા કાલ જલ જાવે અરેબાઈ—૭
 અરેબાઈ તેરી માયા લખ હમજો પાવે,
 તો ધરતી આકાશ બીચ કીયું રહેવે અરેબાઈ—૮
 અરેબાઈ તેરા મેરા ખેલ જબ જાહેર હોગા,
 તબ સમદર છુલેગા પાણી અરેબાઈ—૯
 અરેબાઈ છાની બાતાં જબ જાહેર હોગી,
 તબ મછા સર જર એક આવે અરેબાઈ—૧૦
 અરેબાઈ જેતા મછા જર માંહે આવે,
 તેતા બે જાહેર હોવે અરેબાઈ—૧૧
 અરેબાઈ સાએર સરિઆ સો કોઇ કોઇ પીવે,
 બે પીવે સોઇ પાકજ હોવે અરેબાઈ—૧૨
 અરેબાઈ સલ્લે પીર ઇમામશાહ હમ સ્વર્ગકું જાએગે,
 સો તુમકું કહું સાચી બાત અરેબાઈ—૧૩

૩૭ મું ગીનાન.

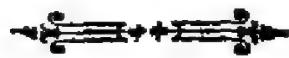

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ સાચી બાતાં તે તો સાચીજ કહિએ,
 સાચ વીના સરગ નહી પામે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ બુમારાતકું જો હમ ઉઝે બીચ આવે,
 સો એકલી કે લોઢીયા સાથ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ એકલી આવે તો આધી રાતકો જાવે,
 હાજરબેગકો કહો ખોલે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મેવા કુવા કોણ લે કર આયગા,
 સો તુમ કહો હિસકા ભેદ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બીબી રાતકું ચલકર આઈ,
 સો આઈ પીઅરકે દુવાર હરે ભાઈ—૫
 હરેભાઈ આગલ આવી પીર ઇમામશાહ બેઠા,
 હાજર બેગ ફરવાજે બહાર હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ એવી વિનનિ ખોલે,
 બીરફ પારો પીર સાચા હરેભાઈ—૭

૩૮ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

હરેભાઈ બીરફ તેરા સો ખુદા કબુલ કરે
 અબ હુપ સો અયસી તઈયારી હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ બીરફ પારીને સત ધરમમાં આવી,
 હાજરબેગ હુઆ હુશુર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ઘટ પુછને પાટ પુખ દેખાડી,
 કુંભજલ વીરત દેખાડીઆ હરેભાઈ—૩

છરેબાઈ બુઢાઈકે દુઢ કુછ ખોટજ આઈ,
 ચેહતો કુરાન બીચ હય નાંહી છરેબાઈ—૪
 છરેબાઈ હમ આગું તમકો કેતાજ કહીઆ,
 ચેહતો ઓરે મારગ કુછ બણો છરેબાઈ—૫
 છરેબાઈ સત મારગ બે સતસુ રાખો,
 તો અમારે ઘરે તમે આવો છરેબાઈ—૬
 છરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહા સુનો મેરી બહેના,
 અમારા મારગ તમે દેખ્યા છરેબાઈ—૭

૩૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેબાઈ અયસા મારગ હમ કળુ ન દેખીયા,
 નહી કુછ શીખા સુનીઆ છરેબાઈ—૧
 છરેબાઈ બાપ આપણો પણ શાહાને સરેવંતા,
 એવા સતપંથ સાચા બણો છરેબાઈ—૨
 છરેબાઈરે તારે મારે હવે સલામ આલેકી કહિએ,
 પણ વચન સર પર લહીએ છરેબાઈ—૩
 છરેબાઈ ઘટ થાપીઆ ને પાટજ માંડીયા,
 અને કુંલજલ અમે લીના છરેબાઈ—૪
 છરેબાઈ કુંલજલ વેઠ પરમાણુજ સાચા,
 પણ હાજર બેગ હાથે ન લીનાં છરેબાઈ—૫
 છરેબાઈ તમારે આગલ હમતો સર ધરિયા,
 પણ હમકું દીદાર દબો છરેબાઈ—૬
 છરેબાઈરે બાઈ બુઢાઈ એવી અરહાસ બોલીયા,
 તે પીયરકે ઘર માંહે છરેબાઈ—૭

૪૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ પીયરકે ધર માંહે ધરમ રચના,
 તે પેલી થાપના હાજર બેગ કરતા હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ગુલામ પીતાણકે ધરકા કહીયે,
 બાલક પીર સરવે જાણે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધનકે હથિયે આપન બાલક ખેલે,
 તાંકે આગે હુપી કાંહાં જાવે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હાજર બેગ અસલ ગુલામ હમેરા,
 સો હમ ચીચા કર બોલાવે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપંકા વચન હમકું એસા જો હુએ,
 કે હાજરબેગકે સાથ ચલણાં હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ પેલી થાપના હાજર બેગ કરેગા,
 હમ તમ જા કર પીવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ જાણે પીર ઇમામશાહ સાંભલો મેરી બેનાં,
 કાલે કાયા ચલ કર જાવે હરેબાઈ—૭

૪૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુદાઈ.)

હરેબાઈ કાલે કાયા તો ચલ કર જાશે,
 સંપુરણ વચન અમર નાંહી હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જો કરમાવે સો હમ સર ચલવે,
 હાજર બેગ બુદા પીઝાણો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ પેલી થાપના હાજર બેગજ દેવે,
 હમ હાથ કર લેવે હરેબાઈ—૩

હરેભાઈ વાંચાકા, બલીયાં તમારેસે રહેવે,
 તો હમ ચાલે તમારે સાથ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ચલકરે તુમ હમકું બેચેગે,
 તોળી હમારા ધમાન ન બવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ હમ તમારે ચરણેજ રહેવે,
 હારે તમ હો બડે ભાઈ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ એસા ગીનાન બાઈ બુઢાઈજ બોલ્યાં,
 હમકું અમીરસ પાઓ હરેભાઈ—૭

૪૨ મું ગીનાન.

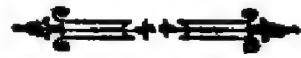
(રચનાર—હાજર બેગ.)

અરે બેટીરે મુનો વેદ હમારા ચીંતજ રાખો,
 અબ બાવા તો હમે નાના સરપ હરેબેટીરે—૧
 અરે બેટીરે હમ બુઢા બોહોત દીનજ હુવા,
 તમારે ઘરમે જોબન સરપ હરેબેટીરે—૨
 અરે બેટીરે બેન ભાઈ તમે જ્યાં સરગ માંહે બેસો,
 તીયાંબી હમ તુમારા ગુલામ હરેબેટીરે—૩
 અરે બેટીરે જનતી મેચા તુંમ હમકું દેના,
 હમહે તુંમારા ગુલામ હરેબેટીરે—૪
 અરે બેટીરે કેતે અવતારે હમ ગુલામીમે આયા,
 અબ અમર હોવે તમારે હાથે હરેબેટીરે—૫
 અરે બેટીરે જેને જાણ્યા ઉને મારગ પાયા,
 બીનજાણે મારગ ન પાચે હરેબેટીરે—૬
 અરેબેટીરે મારગ પાયા તો હિસને કુપાયા,
 ગુરવચને મારગ સુજે હરેબેટીરે—૭
 અરેબેટીરે ગુર પ્રતાપે હાજર બેગજ બોલ્યા,
 બાઈ બુઢાઈકે પાઉ હરેબેટીરે—૮

૪૩ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

અરે બાવારે હમતો આયા ભાઈકે સંગાતે,
તુમ હો બુઢાપણ માંહે છરેબાવારે—૧
અરે બાવારે બાવાકે દરવાજે દરવાની કરતા,
સો તુમકુ સરવ કુંજ સુજે છરેબાવારે—૨
અરે બાવારે અબ હમકુ ધરમજ આપો,
એ સતપંથકા મારગજ પાવે છરેબાવારે—૩
અરે બાવારે જનત મેવા હાજર બેગજ માંગે,
પણ હમ તો હએ ગુનેહગાર છરેબાવારે—૪
અરે બાવારે બાપકે પરતાપે બાઈ બુઢાઈ બેલ્યા,
સરણાગત સાહેબ પાયા છરેબાવારે—૫

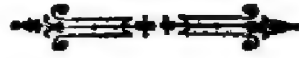
૪૪ મું ગીનાન.

(રચનાર—સર્યદ ઈમામશાહ.)

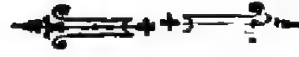
છરેબાઈ નરકે પાઉ હાથજો રાખો,
તો ધરમ હોવે બાઈ બુઢાઈ છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ પોસ માસે અમે બહારજ જાશું,
હવે કાંકણ બંધાવો મોરીબાઈ છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ ધરમ પુખ્ત જો તમને જોધયે,
તો તમે લીઓને આપ સંભારી છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ બેઠે બેઠે તાર માર જનમ એમજ જાસે,
તો એ દરીયા લખીઓ નવ જાએ છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ પુરે આસણ તમે પુજાજ રાખો,
અમે શાહા નીજરે દરગાએ જાશું છરેબાઈ—૫

હરેબાઈ ધરમ મારગ બહુ છે દાઘેલો,
 તે સર હમને તમે એવો હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ધમામ શાહ પછે કહ્યા થાસે,
 તારે તમને રમે દુખ લાગે હરેબાઈ—૭

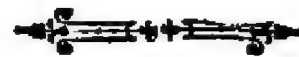

૪૫ મું ગીનાન.

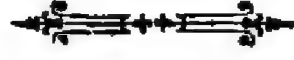
(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ સર દીધુ તારે દુખ મું ધરાવો,
 અમે રેસુ આપણે દુવાર હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ શાહ નીબરને દુવારે તમે બસો,
 ત્યાથી વેલા વેલા તમે આવજો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધરમ એ સાચાને મારગ સાચા,
 તમે અમને મ મેલો મોરાલાઈ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ એવા કોણજે તમારી સાથે વઢે,
 હજી તમ પરતાપે જોરજ રાખું હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ હાકમ હોય તેને દીવાનજ કહીયે,
 કાજ મુખતી અમ ધરે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ સરવે પોતાને ધરે મોહોટાજ કહીએ,
 પણ કોઈ કેવું નામ ન લેવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ અરદાસ અમતણી,
 અમે છઠએ ગરીબ તમારા હરેબાઈ—૭

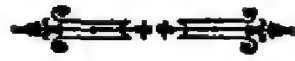

૪૬ મું ગીનાન,

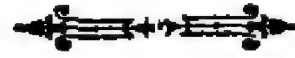

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ અમે ગરીબ કહેની સાથે ન બોલીયે,
 અને વઢયાનું શું છે કામ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ હાકમ દીવાન સરવે તમનેજ કહીયે,
 અમારે કાળનું શું છે કામ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધરમ લેવું તારે કાળનું શું છે કામ,
 મું કરે હાકમ દિવાન હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ધરમની વાતું માંહે ખાકજ થાવું,
 જોર દેખાડે તે ધરમી ન કહેવાય હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ રસુલ નાના ખાકજ થયાં,
 બીબી ફાતમાં ગયાં કાઠીયારિ ઘેર હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ રસુલ સરીખા કોઈ જોરાવર નાંહી,
 સખ નખીયોંકે હુએ સરદાર હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા,
 હમતો ખાકસે બી હુએ હીજાં હરેબાઈ—૭

૪૭ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ ખાક થયા ત્યારે કાંઈ નવ જાણીયે,
 અને સઉ કોઈ હીજા કહેવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જેના પેટથી તું કુવર જનમ્યા,
 માતા એર ફસાતું ન બોલાએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ખાક થાવું તે ધરમને કાજે,
 પણ પોતાનો ગરાસ કેમ મેલો હરેબાઈ—૩

હરેભાઈ આપણા નાના તો બાલકજ હોતા,
 તેનું નહીં ગરાસ નહીં મમ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ નાનપણમાં માખાપ મરીજ ગયા,
 તારે તો ખાક થઈને બેઠા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મોટા હતા પર્ધકાંબરીકા દાવા,
 તામું આપણા નહીં ચાલે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમસું અરદાસજ બોલે,
 તમે ખાક થાવ મેરે ભાઈ હરેભાઈ—૭

૪૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ નીચામત દોલત મેરે બાવા કેરી,
 હમકું બહોતેરા આયા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ હિસ વખત બાઈ તું ગાલીયાં ફતી,
 અબનેા બહી હુઈ તું બહેનાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પાંચને વારો ને ચારને પારો,
 તો ખાકકા લેજ પાવો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ ખાક થયા વિના હમ સાથે ન ચાલે,
 તમારી મોટપ તમ પાસે રાખો હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ખાવીસમી તારીબે કાંકણ બંધાવે,
 અને કોલ સતગુરકું આલો હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ કાંકણ બંધાવી તમે લેજ લેજ,
 જેમ અજંપીયા જાપજ આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ નવખંડ પરથવીમાં ગરાસજ આપણા,
 હિસમે કેતા આપણુ આવે હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ હિમરો થોડી આપણાં ગરાસ મોટરા,
 આપણે જાહાં જામએ તાંહાં ખાઈયે હરેભાઈ—૮
 હરેભાઈ કાંકણ બાંધી હમ તથયાર હોવે,
 તખતો ઇયાં નહીં રહીએ હરેભાઈ—૯
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાચીજ વાણી,
 જો કુછ કરણાં હો સો કરી લીયો હરેભાઈ—૧૦

૪૬ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઇ)

- છરેભાઈ નહિ રહેગે હમ એતાંબી બલે,
તો હમબી ચલેગે સંગાતે છરેભાઈ—૧
- છરેભાઈ આજથી પાંચમે દીને કાંકણ બાંધજો,
જો ચાહીએ સોહી મંગાવો છરેભાઈ—૨
- છરેભાઈ સનાવીસમી તારિબે રચના રચાવો,
મંડપ હુમજલકા મંગાવો છરેભાઈ—૩
- છરેભાઈ જેવી તરેહે સામી રચનાજ બેવે,
અને તેવા મંડપ રચાવો છરેભાઈ—૪
- છરેભાઈ ચાર ચોકે ચાર પાયા મંડાવો,
ઉપર છત્ર સોનેકા જઠાવો છરેભાઈ—૫
- છરેભાઈ ચાર પરાવો ને પાચ વારાવો,
અને મંડપ રૂડા રચાવો છરેભાઈ—૬
- છરેભાઈ મંડપ રચાવી ઘટપાટજ થાપો,
ઉસ ઠામે કાંકણ બાંધો છરેભાઈ—૭
- છરેભાઈ સોનાનાં ત્યાં કાંકણ બાંધો,
તો ગરીબ મીસ્કીન પાંચે છરેભાઈ—૮
- છરેભાઈ માયાનું હવે અમે હિરસજ મેલ્યું,
પણ મંડપ રૂડો રચાવો છરેભાઈ—૯
- છરેભાઈ સામે ઉંચમાં જેમ પુકારજ ચાલે,
અને ગરીબ સાંવકાર બાવે છરેભાઈ—૧૦
- છરેભાઈ બાઈ બુઢાઇ અરદાસજ કહેવે,
તમે રંગ રૂડેરા રાખો છરેભાઈ—૧૧

૫૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ રંગનો ગુર ગિનાને બંધાણાં,
 ને કાંકણ રંગ રૂડા રાખો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મંડપ રચાવે ત્યાં બહિ રંગજ થાસે,
 માણસ લોક સહિ પરીવારે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ તમારા ભાઈ સરવે કુટુંબજ આવે,
 તારે ઘટપાટ કેમ કરી થાપે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તે ઠામે કેતું નામ ન લેવાયે,
 જેતું નામ લેવાય તે વલગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ ગુપત ભેદ તે કેમ જાહેર કહેવાય,
 તો કાંકણ કેમ બંધાયે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ કોઈના દેખતાં એતાં નામ ન લેવાય,
 તારે અજંપેઆ જપ કેમ જંપાએ હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ તમને તો બાઈ સરવે જોઈએ,
 અમને છ માસી બાપની જોઈએ હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ નામ હોએંગા ફીર ઠામ ઠેકાણાં,
 સોહી મંડપ કરનાં હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ પીર ઇમામ શાહ ગીનાનજ ભાંખેઆં,
 તમે સુણો બાઈ બુઢાઈ હરેબાઈ—૯

૫૧ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ લીલા પીલા પડદા બંધાવો,
 ઉજલા કાળા રંગ સારા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ચારે થંભે ચોક રૂપોના જડાવો,
 તીસમે રંગ જોત લગાડો હરેભાઈ—૨

છરેભાઈ મોટા ગોરા પાણીના ભરાવો,
 ઉસમે સરખત બનાવો છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ ઉંચા ચોખા ઉંચી દાર મંગાવો,
 અને ઉંચા ગરત સારા છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ રાંધવા કાજે મોટા મુનીવર તેડાવો,
 પછે અમે આવી ઉભા રહેવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ જમવા ટાંણે અઢારે ભાઈ તેડાવો,
 જે સંસાર તણા પરીવાર છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ મસીત તણા સરવે મુદલાં તેડાવો,
 તેડાવો કાજ માહમશાહ જાણુ છરેભાઈ—૭
 છરેભાઈ ફાતેહા ખતમાં સરવે જાહેર કેરા,
 ભાઈ નામ તમારા લેના છરેભાઈ—૮
 છરેભાઈ તંમારે પાસે સરવે માલ હમેરા,
 બાપની છ માસી કરના છરેભાઈ—૯
 છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ પીર કબીરદીનજી બેટીજ બોલ્યા,
 ભાઈકે શબ્દ પર રહેણાં છરેભાઈ—૧૦

પર મું ગીનાન,

(રચનાર—સરયદ ઇમામશાહ.)

છરેભાઈ ભાઈકા શબ્દ સાચા જો પીછાણુ,
 તો છ માસી હોઈતી સારી છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ સામાન સરવે આજેજ મેલો,
 હમ કરેજે પાસ બેઠે છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મંડપ કારણુ સરવે સામાન મેલો,
 તેતો મેલો આણુ ઘડી છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ આસસ કરસો તો નહીરે થાસે,
 પછે દાસ મ દેજો કાંહી છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ ભણુ પીર ઇમામશાહ હમ ડેલામાં બેસે,
 તમે કરો પોતાની સંભાર છરેભાઈ—૫

૫૩ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેબાઈ રહે બેસી તમે સંભાર કરજો,
 અને આવશે સરવે ફેધ છરેબાઈ—૧
 છરેબાઈ તમારે કરવું હોય તે કરી લેજો,
 અમે આવશું સરવે બીબીયું તેડી છરેબાઈ—૨
 છરેબાઈ સચ્ચદ બુખારી તમેજ તેડાવે,
 નહી આવે જે તેનું નામ કહેજો છરેબાઈ—૩
 છરેબાઈ મસીત મુલ્લાં સરવે કાલ આવે,
 અમે મહમદશાહને કેશું છરેબાઈ—૪
 છરેબાઈ બાકી રચતને કહી મેલસું,
 ફેધ ના કાર નહી કરસે છરેબાઈ—૫
 છરેબાઈ વેલા થાજે કાંધ વિલંબ ન કરજો,
 બાંધ પછી કાંકણ કામ કરજો છરેબાઈ—૬
 છરેબાઈ તમારો હક તમે સંભારી લેજો,
 પણ અમને દીદાર સુધ રજો છરેબાઈ—૭
 છરેબાઈ કાંકણ ધરમ પુરોજ રજો,
 આપણા બાપનો શબ્દ કહેજો છરેબાઈ—૮
 છરેબાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ એવીજ વેનતી,
 હવે સંભારિને ચીત રજો છરેબાઈ—૯

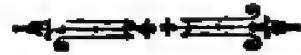
૫૪ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

છરેબાઈ ચીત દબનેરે અમે કાનજ રેસું
 તારે તમે વીલંબ ન કરસો છરેબાઈ—૧
 છરેબાઈ તો સારી સંભારી તમે પાકીજ રાખો,
 હવે અમે તે ગામ સધાવે છરેબાઈ—૨

હરેબાઈ હવે કાંઈજ ભરેઆનેા હક અમનેજ આલો,
 તેા હીવા ધુપની રચનાજ કીજે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ઉમ્મ મુગજુ લોખાન પેલા લાવો,
 ગુલાબ પાણી ઇંડાવો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ પાટ પહેલો ત્યાં પુજને કાજે,
 તે સતગુર પાસે મંગાવો હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ થાપના કાજે ફૂલ ફૂલ મંગાવો,
 તે ફેવડા ચંદન મુરાજુ હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ધોઆને કાજે પાણી આણું લાવો,
 અને તે કુવે પાકીજે બજુ હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ સુકરીત સાચીજે સોબતી લાવો,
 અને પાન સોપારી મુખવાસ હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ ખીરખાંડ પહેલાં પ્રિતેજ લાવો,
 અને ચોખા સુગંધીઆ નાંખો હરેબાઈ—૯
 હરેબાઈ પુજને કાજે પાંચ પસાજ લાવો,
 ને શ્રીફલ નારીયેજ સાર હરેબાઈ—૧૦
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાચુંજ બોલો,
 તમે ચીત દર્ષ કાને રાખો હરેબાઈ—૧૧

પપ મું ગાનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ કાન દિધા વાલોની સુધજ પોતી,
 તમે વેલા થઈને કામ કરંજો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ધનધન માત પીતા તમારાજ કહીયે,
 ધનધન શાહ નીબર હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધનધન ભુમતા જમાતુજ કહીયે,
 ધનધન સતગુર સાચા હરેબાઈ—૩

જીરેભાઈ ધનધન સતી ધરપતી કહીયે,
 જેણે દુનીયાનાં દુખ સહ્યાં જીરેભાઈ—૪
 જીરેભાઈ ધનધન પાંડવ માતા કુંતાજી કહીયે,
 જે હેમામળ માંહે હાડ ગળાયાં જીરેભાઈ ૫
 જીરેભાઈ ધન ધન સતિ સીતાજી કહીયે,
 જેણે રાવણુ ઘર દુઃખ સહ્યાં જીરેભાઈ—૬
 જીરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ ગુનેગાર દાસી,
 સતીયુના સત તમે રાખો જીરેભાઈ—૭

પદ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

જીરેભાઈ સતિયુના સત સાહેબ રાખે,
 સીલવંતી સીલ રાખે જીરેભાઈ—૧
 જીરેભાઈ ધરમ લાધું તારે ધરમ સર ચાલો,
 જીયું દીવે કેરી જોત રાખો જીરેભાઈ—૨
 જીરેભાઈ હવે હએજાં અમે તારી સાથેજ કહીયે,
 પણ ટાણું ન ચુકો મોરીબાઈ જીરેભાઈ—૩
 જીરેભાઈ ખરઘડીયે ઉડીને દાતણુ કરવું,
 ને આસીસ તારે ભણુવી જીરેભાઈ—૪
 જીરેભાઈ અડધી રાતે વજ્રે કાઢો,
 તો કીરીયા ધોઆ સીખો જીરેભાઈ—૫
 જીરેભાઈ સમા સાંજે ધુવા નફલ પડવી:
 અને પર પુરખ જતન કરવી જીરેભાઈ—૬
 જીરેભાઈ દો પહોર વેલા માંહે એકાંતજ રહેવું,
 કબરની આસીસ ભણુવી જીરેભાઈ—૭
 જીરેભાઈ એવું વાતુ કેને જાહેર આપી ન દેવી,
 જો હએ પોતાનો તોણુ તન જીરેભાઈ—૮

પાઠ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

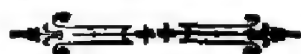
હરેભાઈ બાપા વાતું કેને નહી દેના,
 અમને તમે ક્યા કીધી હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ક્યા કરિ તારે ભાવજ રાખો,
 આખર તો હેય મરણા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ મુવા પછી બી હીસાખજ દેણું,
 સો દીન સાચા દરબાર હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ અખણ હતા ત્યારે કુરાનજ પડના,
 જે હમ સરીખા નહી કોઈ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ મંત્ર એક સખદજ કહીયે,
 તેમાં અવીચલ રાજજ કહીયે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ઇમાન વચન એક તીલ પીઝણો,
 વીંછુકા મંત્ર કેતા કહી હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ અખ તુમ ગુર એર તુંમ ભાધ હમારે,
 અયસી બાધ બુઢાધકી અરદાસ હરેભાઈ—૭

પદ મું ગીનાન.

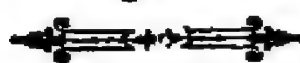
(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ ગુરતો ગુરકા ગીનાનજ કહીએ,
 બાકી તો સરવે સંસાર જાણો—હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ગુર પીરકી આસા ગીનાનજ જાણો,
 હસમે સંતોખકા ભેદ પીઝણો—હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ મુખર હય સો શાહકા રહેમાન.
 હકર હય સો કાયાકા અહેસાન—હરેભાઈ—૩

છરેબાઈ આગળ મારગ દાયલાજ બાણ,
પાછા તોણે હાકમ પીછાણે છરેબાઈ—૪
ભણે પીર ઇમામશાહા અમે દાસ તમારા,
તમને પાય પડીએ તો અમે સારા—છરેબાઈ—૫

૫૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેબાઈ પાંઉં પડીઆ બારે અમને સુધ ન હોતી,
અખ બે પાંઉં પડા તો હમ નહી રાણ—છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ દીઠા દેવને જે કેઇ આંખજ ઢાંકે,
તાકું પુજા કીયાં થકી આવે—છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ હીંદુ મુસલમાનકી બાત પૂજું,
એ સંદેહ હમકું કહેના—છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ રામ કરસન તે કોનજ કહીએ,
તીસકા શબ્દ પુરા આલો—છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ પથર માટી તેમાં પુજા છે કેવિ,
કહેવે બાઈ બુઢાઈ જવાબ દીઓ—છરેબાઈ—૫

૬૦ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

છરેબાઈ પથરકી મુરતી કયા મુખ બોલે,
જે માણસે પુતલાં ઘડીને બેસાડ્યાં છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ રામ કરસનકા બે નામજ લેવે,
સોતો પાછમ દીસે માનખા વેસા છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ હીંદુને લે કર પથર બાધ્યા,
ઇનુ સર ઇમાન લાવ્યા છરેબાઈ—૩

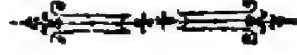
હરેબાઈ પથર આગળ લેકર નીસાની જો રાખે,
 સો જાતે દીને પથર વલગી રેહનાં હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મોખ મુગતીકા મારગ ન પાવે,
 પથર સર ભારજ સેહેવે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ દીન દુનીયાકા ઘણી પછમે બેઠા,
 સોખી હુકમ નુર નીજરી હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ધમામ શાહ સાચુજ બોલે,
 રામ કરસન મહિલાઅલી કહેનાં હરેબાઈ—૭

૬૧ મું ગીનાન

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

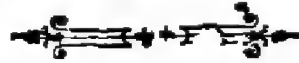
હરેભાઈ મહિલાઅલી તો આપે દિનકા રાખ,
 સો હીંદુમે જાકર કીયું બેઠા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ રામ કરસન તેતો રાખજ કહીયે,
 તાલ તંબલ ઢોલકી બજાવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ આગે આપણે કયા હિંદુજ હોતા,
 કયસી બાતા હેએ ભાઈ બતાવો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ હિંદુ જા કર આગમે જલાવે,
 તિસમે આપણે કયું હોવે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ હીંદુ જાકર દેરાંજ પુજે,
 મુવા પછી સુતજ હોવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ખોટી પુજાને ખોટારે મંડપ
 ધસમે દાદા કાયકુંજ બેઠા હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ બોલે આ સાચીજ વાણી,
 દિનકા લેદ તુમ બતાવો હરેભાઈ—૭

૬૨ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ધમામશાહ.)

જરેભાઈ તંતવ લેદકી વાચાજ બોલે,
 સો તમારા ચોંત માંહે રાખો જરેભાઈ—૧
 જરેભાઈ મછ કોરભ વારા નરસી ને કહીયે,
 એખી સરપ હુએ શાહકા જરેભાઈ—૨
 જરેભાઈ એ ચાર રૂપ કીરતા જુગમાહે આયા,
 તિસમાંહે સતી પહેલાજ હુવા જરેભાઈ—૩
 જરેભાઈ નરસીંહ રૂપે મહિલા અલીને હોતા,
 તારે દધત હરણા કંસ જાણો જરેભાઈ—૪
 જરેભાઈ કળ ભોગવી તારે પહેલાજ નીપના,
 કહે પીર ધમામશાહ એઓનાં મામ સીધાં જરેભાઈ—૫

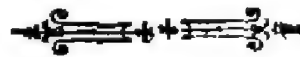

૬૩ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

જરેભાઈ ઢિનકે સર કળ કેસી ને વીતી,
 સો કળકા લેદજ ભાંખો જરેભાઈ—૧
 જરેભાઈ પહેલાજ કેસા અવતાર કહિએ,
 તાકા શબ્દ હમકું સુનાવો જરેભાઈ—૨
 જરેભાઈ સોહી પેલાજે કળજ રાખેઆ,
 કળ સહીયા વિના નહી પામે જરેભાઈ—૩
 જરેભાઈ હિંદુ હોકર કેસી કરણી ને કીતી,
 તએસી તો હમ સર નહી વીતી જરેભાઈ—૪
 જરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ એવી તરેહે બોલયા,
 શબ્દ કેણે વીના રમ નાંહી જરેભાઈ—૫

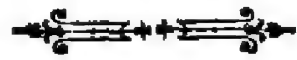

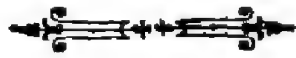
૬૪ મું ગીનાન.

—:૦:—

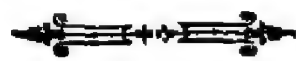
(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

જરેખાઈ શબ્દ બોલે સખ બાખેઆ તમારી,
 તખ રખ બી હમકુ બી હોવે જરેખાઈ—૧
 જરેખાઈ પહેલાજ તો આજ ઇબ્રાહીમ ખલીલાહ જાણે,
 જાકી અહિલાહ મકા મદીના માંહે જરેખાઈ—૨
 જરેખાઈ વોહી ડિંદુ સોહી મુસલમાનજ હુઆ,
 ઉસ વખત નખીતો તાંહી જરેખાઈ—૩
 જરેખાઈ એહી જવતો ઇસ ધરમેજ રાચે,
 કસણી બહેત સીર મહેવે જરેખાઈ—૪
 જરેખાઈ આગે જે જવ જેએસાજ હોવે,
 તે આજ સતપથ માંહે આવે જરેખાઈ—૫
 જરેખાઈ જેણે જેએસી કરણી સીર સહી,
 સોહી મોમન આજ કહાવે જરેખાઈ—૬
 જરેખાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સુનો મેરીમાઈ,
 સુણ્યા વિના સુધ નહી આવે જરેખાઈ—૭

૬૫ મું ગીનાન,

(રચનાર—ખાઈ બુઢાઈ.)

જરેખાઈ સુણ્યા વીના તો સુધ ન હોવે,
 પણ શબ્દ દીઓ સોઈ જરેખાઈ—૧
 જરેખાઈ વાઈમણ ફરસીરામજ કોણ,
 એ કથો વેઠ વીચારી જરેખાઈ—૨

હરેભાઈ હરિચંદ્ર સો કોણુ અવજ કહીએ,
 આર કોન ઠામમે લઈએ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ કેસી કરણિ ધતું એવે જો દીતી,
 જો એતી કમાઈ એવે લીતી હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ઓહી વખત કેસાજ કહીએ,
 જો એસી કમાઈ કરી ગયા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ઉસ વખતકા ભેદજ ક'થો,
 અને કીયા કરતાસો કામ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ ખુદાઈ જો વાતુંજ પુછે
 સો કહો સંભારીને ભાઈ હરેભાઈ—૭

૬૬ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ સંભારી અમે વાતું જો કેશું
 તારે ચીંત દઈ તમે રહેજો હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ હરીચંદ્ર મુસા પેકાંબરજ કહીએ,
 સો ખુદાકા પીયાગજ લઈએ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ હરીચંદ્ર નીચ ઘર નીરજ ભર્યા,
 અને દેખતાં હુઈરે ખુવારી હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ એસી કસણિ જખ શીર પર વીતી,
 તખ રામ દરશન પાયા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ રામ રાજા તખજ આયા,
 જખ કુંવર રાણીકું બેચ્યા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ તારા રાણી રોઈદાસ નામજ ભણિએ,
 તખ અમરાપુરિ ભેદ પાયા હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ વીખડી વેળા માંહે આપજ રાખો,
 કહો પીર ઇમામશાહ તો ફળ લેશે હરેભાઈ—૭

૬૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ એવા ફલ હમે કપીશું માંગે,
 પીંડ બેચા વિના નહી હોવે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ કાન બુધના હવ કોણુ છુટા,
 તેની વિગત અમને સમજવો હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ કોણુસા હવ ને કોણુસી કમાઈ,
 અને કોણુ ધ્યાનજ ધરતા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ કોનેસા નગર ને કોનેસા વાસ,
 કોણુ ઠામે પુજા કરતાં હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ હિંદુ જન્મમાં કયસા ચલત્ર કીયા,
 કહે બાઈ બુઢાઈ હમ તમ કીયાં હોતા હરેભાઈ—૫

૬૮ મું ગીનાન.

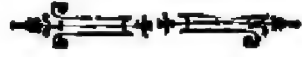
(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ અમે તમે બે હવ નીપના,
 વેદુરવીઆસ ધર રહેણાં હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ સુખદેવજી ત્યાં મારું નામજ કહીએ,
 તમે હોતા વ્યાસ ધર કન્યા હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ વેદુરવીયાસ મેરા બાપજ કહિયે,
 ધરમ નાથ કહિયે દાદા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ અરજજી રાજવંશી બે કહીયે,
 પાંચ પાંડવ તેની બેડે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ શ્રી કરસનજી આપણા દાદાજ કહીયે,
 પાંડવ ધર પ્રીત બાંધી હરેબાઈ—૫

હરેબાઈ તખ પાંડવ સેન શીકારજ ચડયા,
 ધરપત રાજ ગરાસીયા કહીયે હરેબાઈ-૬
 હરેબાઈ ધરપત રાજ ઘેર એક કન્યા જો સતી,
 સો પાંડવ લે કર આયા હરેબાઈ-૭
 હરેબાઈ રાજ ધરમ સો માતાકુ પુછે,
 ઇસ સુધ કેતાં ભાગ લઈએ હરેબાઈ-૮
 હરેબાઈ માતા કુંતા કહે પાંચ ભાગજ હુઆ,
 જો નીકાલી તે ધરપતી સતિ હરેબાઈ-૯
 હરેબાઈ ઇસ સતીસુ પાંચ ધરમ ધિયાયા,
 તખ ધરમ મારગ પાયા હરેબાઈ-૧૦
 હરેબાઈ તખ જા કરસનજીકી રાહકુંજ પહોચે,
 સો ખીન કરણી નહિ આવે હરેબાઈ-૧૧
 હરેબાઈ ડિને લેકર સંસાર ખુઆંરીજ કીતી,
 ગઉ વરોધી ગલે નાંખી હરેબાઈ-૧૨
 હરેબાઈ હુમાલે જા કર હાડ ગલાયા,
 તખજા ઉમરાપુરી પોહોતા હરેબાઈ-૧૩
 હરેબાઈ પેકાંબરમાં ઉતકા અવતારજ કહીયે,
 અયુ અકરીયા યુસફ માલે હરેબાઈ-૧૪
 હરેબાઈ તુહુ સાખર એનુકા ભાઈજ કહીયે,
 અયસા અવતાર ઉતુને લીઆ હરેબાઈ-૧૫
 હરેબાઈ તખતપર રાજ પરીખત હોતા,
 તીસકા રજ ખહુ બલવંતા હરેબાઈ-૧૬
 હરેબાઈ પીર શમસ તખ વેરાગી હોતા,
 જંગલ મધે તપેસરિ રેતા હરેબાઈ-૧૭
 હરેબાઈ સંગી નાથ તાકા નામજ કહીયે,
 ચેલા હુતા થોલ નાથ હરેબાઈ-૧૮
 હરેબાઈ પરીખત જંગલે સીકારે સીધાર્યા,
 ત્યાં મુઆ નાગ નયણે આયા હરેબાઈ-૧૯
 હરેબાઈ નાગ લે કર જોગીકે ગલેમે દીઆ,
 તારે જોગીકી તાડી છુટ ગઈ હરેબાઈ-૨૦

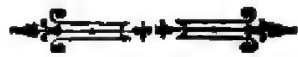
છરેબાઈ ઉસ વખત ચેલા થોભનાથ આયા,
 હમારા ગુરુ કેણે દુવ્યા છરેબાઈ-૨૧
 છરેબાઈ હમારે ગુરુકે ગદેમે જીને સાપજ ડાલ્યા,
 તાકા સાત દીનમે મરનાં હોવે છરેબાઈ-૨૨
 છરેબાઈ જોગી કહે ચેલા સરાપ ન દિજે,
 જપ તપ સરવે ઇસસે જાવે છરેબાઈ-૨૩
 છરેબાઈ જારે બેટા પરીખતકું સુધ કરનાં,
 કે સાત દિનમે હોવે તેરા મરણાં છરેબાઈ-૨૪
 છરેબાઈ તખ પરીખત તતખણ ચેલા,
 સુખદેવજીકે પાંચે લાગા છરેબાઈ-૨૫
 છરેબાઈ સુનો સુખદેવજી અખ મરણાજ હોવે,
 જોગીકા સરાપ હમકું પોહોચે છરેબાઈ-૨૬
 છરેબાઈ અવગુણ ન પહોચે અમારા પરાણને,
 હમતો હજી પાપી અજાણ છરેબાઈ-૨૭
 છરેબાઈ પરીખત રાજ અયેસા કામ ન કીજે,
 અખ સવેરા આવો છરેબાઈ-૨૮
 છરેબાઈ ચાર અધ્યાય લાગવતકા લાંખ્યા,
 સો પરીખતકું સુણાયા છરેબાઈ-૨૯
 છરેબાઈ ચાર અધ્યાય ત્રીન દિનમે સાખતજ કીને,
 તુમ કયા દેખ્યા પરીખત સો બોલો છરેબાઈ-૩૦
 છરેબાઈ તખ પરીખત કહે મે સખ કુછ દેખા,
 મોહોર છાપ કરસનજી ખપે છરેબાઈ-૩૧
 છરેબાઈ સાતમે દીન ફરી સુખદેવજીને પુછા,
 અખ કયું હજી તેરા મકાન છરેબાઈ-૩૨
 છરેબાઈ સાતમા દીન જખ પુરાજ હુઆ,
 તખ કહે હમ સીધ સંગત પાઠ છરેબાઈ-૩૩
 છરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સુખદેવજી જાણો,
 ભેદ કંથી તમકું સુનાયા છરેબાઈ-૩૪

૬૯ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઇ)

હરેભાઈ લેઃ ક'થી તુમ હમકું સુનાયા,
 સો હમ માને સરવે સાચા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ અબ પરીખત કીસ ઠાંમે દખે,
 થોભ થેલા કીસ ઠાંમે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પીર શમસ ગુરની કલામાંહે બેઠા,
 ઓર કરસનજી શાહ નીજર હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ જો કુછ સો અપની કલામાંએ ભરપુર,
 કીસકી કલા ઓછી નાંહી હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે બાઈ બુઢાઇ એક પુછે પીચાર,
 પરીખત થોભ કીસ ઠાંમે હરેભાઈ—૫

૭૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

હરેબાઈ પરીખત થોભકી હમ વાતજો કહેવે,
 અબ આગમ વાણિકા વિચાર હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આગમ બાતાં હમ તુમકુંજ કહેવે,
 અબ બાતાં હોહ દાએલી જાણાં હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ હમ તમારી અબ હજુરિમેં બેઠે
 હમ જનમે સો તમારેજ હાથે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ અબ આગમ બાતાં તુમકું બહોત સુનાવે,
 ઉસમે સાચહમમે જુઠ નાંહી હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ હિંદ જાવેગે તબ સુધજ હોવેગે,
 સો તુમકું આગમ સુનાવે હરેબાઈ—૫

છરેબાઇ અમદાવાદ ઘોલકા બીચ જંગલ કહીયે,
ઉસમે ચોર રહેવે અપાર છરેબાઇ—૬

છરેબાઇ ઉસ જંગલમે મેરી ઈરગા હોવેગી,
ઉમાં નાઈયા કોલી હુએ ચોર છરેબાઇ—૭

છરેબાઇ થોભ થેલા ઉસકા નામજ કહીયે,
ઇંસકું પીર કરંગા કાનલમાંયે છરેબાઇ—૮

છરેબાઇ પીર કરંગા હમ સરીખા,
જાંઝી પોકાર હોવે સુરવે ઠાંમે છરેબાઇ—૯

છરેબાઇ પરીક્ષત રાજકા અખ સુનોરે વિચાર,
સો દેવા ગામકા હુયે કામદાર છરેબાઇ—૧૦

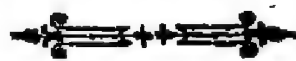
છરેબાઇ બાબારામ ઉનકા નામજ કહીયે,
સવં ધરતી દામા ડોલ કરાવે છરેબાઇ—૧૧

છરેબાઇ દેવા ગામમે ઉનકું પીર કરંગા,
ઉર રાખે હિંદુ કે વેસ છરેબાઇ—૧૨

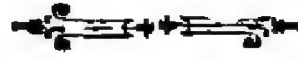
છરેબાઇ પરીક્ષત રાજા એહીજ જાણે,
અખતો હમ હુએ તમારે પાસ છરેબાઇ—૧૩

છરેબાઇ આગમ વાંણી હમ તુંમકું સુણાવે,
અખ છેલે અખાડે હુવા નગારાં છરેબાઇ—૧૪

છરેબાઇ બણે પીર ઇમામશાહ સુણે મોરીમાઇ,
અખ બોલનાં હોયે સો બોલો છરેબાઇ—૧૫

૭૧ મું ગીનાન

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ)

છરેભાઈ અખ બોલણાં કેસા તમારે સાથે,
અખતો અરજ બંડગીમે રહેના છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ પાંઉ પરગી અખ નસા બે હોઈ,
અખ મહેર રાખો મોરાભાઈ છરેભાઈ—૨

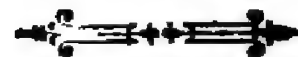
છરેભાઈ અખ ફરગા બકર વેસા આવો મોરાભાઈ,
તો દેખે પરીક્ષત સોહી છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ થોભ થેસા તેરા એસા બે કહીયે,
સોહી હમ દેખે તમાસા છરેભાઈ—૪

છરેભાઈ અખ વેસા થાગો હમ ફકીર નીકાલે,
પરદેશ છુ'ડેરા ભાઈ બાણ છરેભાઈ—૫

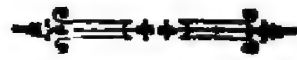
છરેભાઈ તુમ વેસા આવો આપણી જગામાંહે,
કામ કરીને સધાવો છરેભાઈ—૬

છરેભાઈ અરજ વીનતી કરી બાઈ બુઢાઈજ બોલ્યા,
અખ તુમ હમકું ન વીસારો છરેભાઈ—૭

ગીનાન ૧૦ ગુગરીનાં.

૧ હું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ)

છરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
તે ગુગરીનું તેજ અપાર છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ તે ગુગરિકી પાસે એક મજાએક બેઠા,
તે જુએ સાચા મુમનની વાટ છરેભાઈ—૨

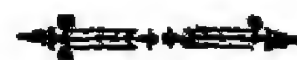
છરેભાઈ રાત દિવસ મજાએક સેવા માહે ઉભા,
કે સાચા મુમન ક્યારે આવે છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ મરન લોકમાંહે જે કેઈ સાચી પ્રીતે જગે,
તે ગુગરીને નીચે આવે છરેભાઈ—૪

છરેભાઈ સાચી પ્રીતે જે કેઈ ગુરનરને આરાધે,
તે તે ગુગરીને તલે બેસે છરેભાઈ—૫

છરેભાઈ ગુગરી તલે ગુરનર આપજ બેઠા,
તે સાચા મુમન ત્યાંજ આવે છરેભાઈ—૬

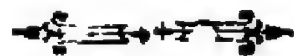
છરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે ગુગરી ને દીઠી,
તે ગુગરીનું તેજ અપાર છરેભાઈ—૭

૨ શું ગીનાન.

હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરિ જે ખાંધી,
 તેનું તેજ ચંદરમા સરીખું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તેની નીચે એક ઢાલણી જે રાખી,
 તે ઢાલણી પર હુર અપાર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે હુરા આગલ એક પરી જે બેઠી,
 તે પરીના હાથ માંહે તુર નીશાની હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ પ્રભાતે જાગે,
 તે , પરી તેની જીવે છે વાટ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે પરી જે દીઠી,
 તે પરી જાણે તુરાની જોત હરેભાઈ—૫

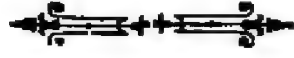
૩ શું ગીનાન.

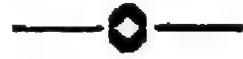
હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી જે ખાંધી,
 તે ગુગરીનું તેજ અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી હુરે એક રંગજ લાગે,
 હસ આસમાનથી મલાએક આવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે મલાએક દરદ નિમાજજ પડે,
 તે સાચા રખીસરને કાજે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોક માંહે જે કોઈ અડધી રાતે જાગે,
 તેને કાજે જીકર કરે છે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે ગુગરી જે દીઠી,
 તે દીઠીયું વાતુ હુમ કહેવે હરેભાઈ—૫

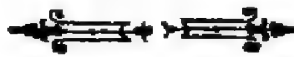
૪ થું ગીનાન,

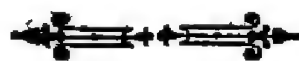
છરેભાઈ અમરાપુરો આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
 તેનું તેજ અનંત દીસે છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક સતીજ બેઠી,
 તેનું નામતો મહાસતી કહીયે છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ તે સતીના હાથ માંડે એકજ માળા,
 તેતો ફરવે ને છકર કરે છે છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ મરત લોકમાં જે કોઈ સીત સંતોષ રાખે,
 તે સતી તેની જુએછે વાટ છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે સતીજ દીડી,
 તમે તે સહિ સાચું કરી જાણો છરેભાઈ—૫

૫ મું ગીનાન,

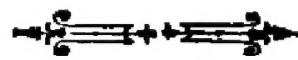
છરેભાઈ અમરાપુરીઆગલ એક ગુગરી ને બાંધી
 તેનું તેજ ઝરિઝ દીસે છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક રથ ને ખડા,
 તિસમે અનેક મલાએક બેઠા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ તે અનેક મલાએક છકરજ કરે,
 ઉસમે જપ તપ કરે શાહુકા છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ મરત લોકમાંડે જે કોઈ દા પોહરે જાગે,
 તાકું વો મલાએક માગે છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે સાચુંજ બોલ્યા,
 તે દીઠીયું વાતું હમ કહેવે છરેભાઈ—૫

૬ મું ગીનાન.

—:~:—

હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ભે બાંધી,
 તે ગુગરીનું તેજ અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરીડી નીચે એક ધુરાક ભે ખડા,
 સો ધુરાક નુરે નીપાયા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તેની આગલે એક પુરખજ ખડા,
 તેતો અવ ઝાલીને ઉભા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તે પુરખકે મુખમાંહે એસીભે વાણી,
 આવો આવો કરીને પુકારે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ શાહા પીને પીછાણે,
 તો તે ગુગરી નીચે આવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ તે મોમન ધુરાક ઉપર બયડંગે,
 તે તો સરગની સહેલ સરવે દમે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ધમામશાહ ધમુજ બોલ્યા,
 સાચા મોમન સોહી પીછાણે હરેભાઈ—૭

૭ મું ગીનાન.

હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ભે બાંધી,
 તેની ભેત નીરમલ હોયે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ગુગરી નીચે બીઠાંણા ભે પડ્યા,
 તીસ ઉપર પુરતક રાખ્યાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે પુસ્તક માંહે અખર અજબ,
 તે માંહે લોહ કલમે લખ્યા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તે પુસ્તક આગે એક મલાએક ઉભા,
 તેના હાથે હીરા જડયા હરેભાઈ—૪

હરેભાઈ ઉનકે અજવાલે તે પુસ્તક દીસે,
 એર શાહકી સફાયતે. કાહાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ રાત દિન જામે,
 અને ગુરના ગીનાન સંભલાવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ મલાએક ઉભા તેન્યું વાહું જુએ છે,
 તે પુસ્તક પાસે વેલા આવે હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ જે શાહા પીરકી સાચી દસોંદજ આવે,
 તે તે ગુગરી નીચે આવે હરેભાઈ—૮
 હરેભાઈ ઉનું બીજાંજુ ઉપર ઉનકું બીઠાવે,
 અને પુસ્તક પાસે રાખે હરેભાઈ—૯
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે બીજાંજુ પર બેઠા,
 તે તમે .સાચું કરી માને હરેભાઈ—૧૦

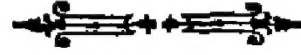
૮ મું ગીનાન,

હરેભાઈ અમરાપુરી આગત એક ગુગરી જો બાંધી,
 તે ગુગરી છે સુરજ સમાન હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક છત્રજ ઢાંચા,
 તીસ છત્રકા તેજ અપાર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ છત્ર હેઠે એક નરખે બેયેઠા,
 તેતો મુમનની જુવે છે વાટ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ એક મન હેવે,
 તે તે બેસસે નર કે હજુર હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ તે નરતો ગુરે નીપાયા,
 તીસકે જોતે જોત મીલાયા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ છત્ર તલે બોહોત સજુગાર કીધા,
 રાત દીવસ માતમ ન સુજે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઈદ્રખમામદિન સાચું જ કહેવે,
 નજરે નજર મીલાવું હરેભાઈ—૭

૯ મું ગીનાન

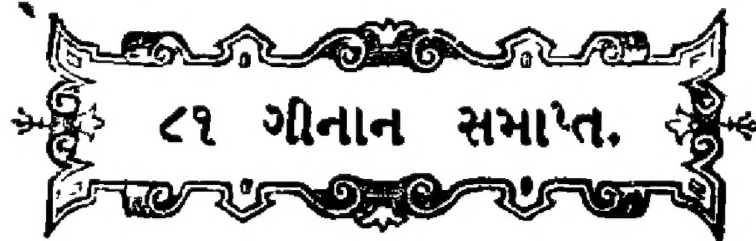
હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
 તેનું તેજ તો છે અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક ખુરસી ને રાખી,
 ત્યાં હુરંદિ છે હમર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ હુરંદિકે હાથમાંહે નુર કંથોલા,
 તે ઉભી અરદાસ માંગે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ વ્રજુ યંજા જાગે,
 તે હુરં તેની જુએ છે વાટ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે હુરં ને દીઠી,
 તેને નુર કંથોલા છે હાથ હરેભાઈ—૫

૧૦ મું ગીનાન.

હરેભાઈ અમરાપુરિ આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
 તેનું તેજ જલકે અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તેની જલકાર સાતે આસમાન સુજે,
 અને દેવતા સીર નમે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ગુગરી નીચે તો મજાએક રહેવે,
 તે તો કરે છે શાહસુ વાત હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ ઢિનકે પાસ એક સીંગાસણ રાખ્યાં,
 ઢિનુંકા તેજ અપાર હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ઇતુંક આગે પીછે હુરં ને ખડયા,
 તે તો કરે છે શાહસુ અરદાસ હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે નારી આપજ રાખે,
 તે હુરં તેની જુએ છે વાટ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઇમામશાહ અમે સાચુજ કહેવે,
 તે નારી તો હુરં માંહે ભલેસે હરેભાઈ—૭

૮૧ ગીનાન સમાપ્ત.

